

25.2.2022

LSSAVI/5349/2021,
LSSAVI/18102/2021,
LSSAVI/419/2022

Peruspalvelut, oikeusturva ja luvat
Elinkeinovalvontayksikkö

Julkinen

Suomen Löytötavarapalvelu Oy
Mäkelänkatu 56
00510 Helsinki
jukka.ylirautia@found.fi

LSSAVI/5349/2021, LSSAVI/18102/2021, LSSAVI/419/2022

Löytötavaratoimistoa koskevat valvonta-asiat

Asia

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon on 1.4.2021 saapunut asiassa LSSAVI/5349/2021 ilmoitus ilmoittaja A:lta, jossa kuvataan Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n (y-tunnus 0947725-1, jäljempänä löytötavaratoimisto) menettelyä. Ilmoituksen mukaan ilmoittaja A unohti matkalaukkunsa junaan 26.3.2021 ja sen takaisin saamiseksi ilmoittaja A joutui maksamaan löytötavaratoimistolle yhteensä n. 38 euroa.

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon on 19.11.2021 saapunut asiassa LSSAVI/18102/2021 ilmoitus ilmoittaja B:lta, jossa kuvataan Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n menettelyä. Ilmoituksen mukaan ilmoittaja B oli hävittänyt korttikotelonsa, joka sisälsi ajokortin, pankkikortin ja etukortin. Ilmoittaja B sai postitse löytötavaratoimistolta ilmoituksen, että hänen omaisuuttaan on löytynyt ja mikäli hän maksaa laskun, omaisuus postitetaan. Ilmoittaja B maksoi laskun ja sai sen jälkeen postilta saapumisilmoituksen, jonka mukaan löytötavaratoimisto oli lähettänyt löytötavarat hänelle postiennakolla. Ilmoittaja B:n mukaan löytötavaratoimisto peri siis maksun löytötavarasta kahteen kertaan.

LÄNSI- JA SISÄ-SUOMEN ALUEHALLINTOVIRASTO

Postiosoite: PL 5, 13035 AVI | Käyntiosoite: Wolffintie 35, Vaasa

puh. 0295 018 450
kirjaamo.lansi@avi.fi

Jyväskylän toimipaikka
Hannikaisenkatu 47

Tampereen toimipaikka
Yliopistonkatu 38

www.avi.fi

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon on 27.1.2022 saapunut asiassa LSSAVI/419/2022 ilmoitus ilmoittaja C:lta, jossa kuvataan Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n menettelyä. Ilmoituksen mukaan ilmoittaja C:n lapsen puhelin on jäänyt VR:n junaan 29.12.2021. Ilmoittajalla on omassa puhelimessaan sovellus, jonka avulla ilmoittaja näki lapsensa puhelimen paikantuvan Ouluun VR:n rakennukseen. Ilmoittaja C otti yhteyttä löytötavaratoimiston asiakaspalveluun, josta ilmoitettiin, että ilmoittaja C:n tulee odottaa löytötavaratoimiston yhteydenottoa. Myös VR:n asiakaspalvelusta vastattiin, että löytötavarat voi noutaa löytötavaratoimistosta. Ilmoittaja C katsoo, että on kohtuutonta, että löytötavaran siirtymistä joutuu odottamaan useita viikkoja. Ilmoittaja C on soittanut löytötavaratoimiston puhelinpalveluun useita puheluita yli 10 euron edestä, eikä ole saanut vastausta siihen, milloin puhelin tulee löytötavaratoimiston haltuun.

Aluehallintoviraston ratkaisu ja perustelut

Päätös

Aluehallintovirasto kieltää Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n (y-tunnus 0947725-1) toiminnan yhden (1) kuukauden määräajaksi.

Määräaikainen toimintakielto alkaa 60 päivän kuluttua päätöksen tiedoksisaannista ja päättyy toimintakiellon aloituspäivästä 30 vuorokauden kuluttua.

Kiellon aikana Suomen Löytötavarapalvelu Oy tai sen palvelukseen kuuluvat eivät saa noutaa tai ottaa vastaan löytötavaroita.

Löytötavaratoimiston toimipisteet tulee pitää suljettuina. Löytötavaratoimisto ei saa markkinoida toimintaansa ja

maksullinen puhelinpalvelu sekä sähköinen verkkotiedustelu on pidettävä suljettuina.

Löytötavaratoimiston on kiellettyä toimintakiellon aikana tehdä uusia sopimuksia yritysten ja muiden toiminnanharjoittajien kanssa löytötavarapalvelun ulkoistamiseksi

Aluehallintovirasto seuraa löytötavaratoimiston menettelyä markkinoinnin ja muun toiminnan osalta toimintakiellon aikana. Löytötavaratoimiston tulee toimittaa toimintakiellon voimassaoloajalta aluehallintovirastolle löytötavara-asetuksen 4 §:n mukainen löytötavaraluettelo.

Aluehallintovirasto neuvoo, että löytötavaratoimiston verkkosivuilla, puhelinpalvelussa sekä sähköisessä verkkotiedustelussa tulee olla ilmoitus, jossa löytötavaroita tiedusteleville asiakkaille kerrotaan, että aluehallintovirasto on asettanut löytötavaratoimiston määräaikaiseen toimintakieltoon ja löytötavaratoimiston sähköiset palvelut ja toimisto on suljettu toimintakiellon ajan.

Selvitykset

Löytötavaratoimiston selvitys- ja selitys asiassa LSSAVI/3179/2021 on saapunut aluehallintovirastoon 26.4.2021.

Löytötavaratoimiston selvitys- ja selitys asiassa LSSAVI/18102/2021 on saapunut aluehallintovirastoon 22.12.2021.

Löytötavaratoimiston selvitys- ja selitys asiassa LSSAVI/419/2022 on saapunut aluehallintovirastoon 27.1.2022.

Perustelut

Aluehallintovirastoon on saapunut kolme epäkohtailmoitusta Suomen löytötavaratoimiston Oy:n toiminnasta vuoden 2021 hutikuun ja tammikuun 2022 välisellä ajalla. Aluehallintovirasto käsittelee ja ratkaisee epäkohtailmoitukset yhteisesti tässä päätöksessä hallintolain (434/2003) 25 §:n mukaisesti.

Löytötavaran talteen ottamisesta ja käsittelystä säädetään löytötavara-laissa (778/1988) ja löytötavara-asetuksessa (1079/1988).

Löytötavaralain 5 §:n mukaan löytötavara, joka otetaan talteen julkisen liikenteen kulkuneuvossa tai rautatie- tai linja-autoasemalla taikka muulla vastaavalla liikennepaikalla taikka liikehuoneistossa, virastossa, toimistossa, työpaikalla, oppilaitoksessa, sairaalassa, teatterissa, urheiluhallissa tai vastaavassa huoneistossa, on luovutettava asianomaisen laitoksen henkilökunnalle tai sen löytötavaratoimistolle (laitoslöytö).

Löytötavaralain 7 §:n mukaan löytötavaraa on säilytettävä ja hoidettava hyvin.

Löytötavaralain 11 §:n mukaan omistaja on velvollinen suorittamaan poliisille ja löytötavaratoimistolle korvauksen löytötavaran säilyttämisestä aiheutuneista hallinto- ja muista yleisistä kustannuksista sen mukaan kuin asetuksella säädetään sekä korvaamaan löytötavaran erityisestä kuljetuksesta, arvioinnista, hoidosta ja säilytyksestä aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

Löytötavara-asetuksen 8 § täsmentää löytötavarasta perittävien kustannuksien suuruutta. Pykälän 1 momentin mukaan löytötavaralain 11 §:ssä tarkoitettu korvaus löytötavarasta aiheutuneista yleisistä säilytyskustannuksista peritään esineen käyvän arvon perusteella. Korvaus on 5 prosenttia esineen käyvästä arvosta, kuitenkin enintään 17 euroa. Pykälän 2 momentin mukaan, mikäli esineen käypä arvo on vaikeasti määritettävissä, korvaus yleisistä säilytyskustannuksista määrätään huomioon ottaen esineen koko ja muut kulujen suuruuteen vaikuttavat seikat. Jos yleiset säilytyskustannukset ovat pienemmät kuin 4 euroa, voidaan ne jättää perimättä.

Löytötavara-asetuksen 2 §:n mukaan löytötavaratoimiston tulee hankkia tietoja siitä, kuka on löytötavaran omistaja, jos niitä on hankaluudetta saatavissa. Omistajalle on ilmoitettava löydöstä.

Löytötavaralain 22 §:n mukaan löytötavaratoimistoon toimitettu poliisiin tai Maahanmuuttoviraston myöntämä henkilö- tai lupatodistus

taikka omaisuus, jonka hankkiminen tai hallussapito on kiellettyä tai vaatii viranomaisen luvan, on toimitettava välittömästi poliisille.

Löytötavaralain 25 §:n mukaan aluehallintovirasto valvoo löytötavaratoimistojen toimintaa.

Löytötavaralain 25 a §:n 2 momentissa säädetään mahdollisista hallinnollisista seuraamuksista, jos löytötavaratoimisto tai vastaava hoitaja laiminlyö tästä laista johtuvan velvollisuuden. Tällaisia seuraamuksia ovat kehoitus laiminlyödyn velvollisuuden täyttämiseen tai määräaikainen toimintakielto.

Löytötavaratoimistojen tarkoitus on edistää tavaroiden palautumista niiden omistajille (HE 29/1988 vp, s. 16) Löytötavaratoimistolla on velvollisuus hankkia tietoja löytötavaran omistajasta ja ilmoittaa omistajalle löydöstä.

Aluehallintovirasto on selvittänyt ilmoituksessa kuvatun menettelyn osalta, onko löytötavaratoimisto toiminut asiassa vastoin lakia. Aluehallintoviraston valvonta ja toimenpiteet asiassa perustuvat ilmoittajien ja löytötavaratoimiston toimittamiin selvityksiin, selityksiin ja asiakirjoihin.

Ilmoittaja A:n ilmoitus

Ilmoituksen mukaan ilmoittaja A unohti matkalaukkunsa junaan 26.3.2021 ja sen takaisin saamiseksi ilmoittaja A joutui maksamaan löytötavaratoimistolle yhteensä n. 38 euroa. Ilmoittaja A kertoo ilmoituksessa soittaneensa VR:n asiakaspalveluun heti, kun on huomannut laukkunsa unohtuneen. VR:n asiakaspalvelusta oli kerrottu, että kyseisen junan konduktööriin ei enää voida ottaa yhteyttä, koska juna on jo saapunut pääteasemalle. Ilmoittaja epäilee tämän johtuvan siitä, että löytötavaratoimisto vaatii kyseistä toimintatapaa VR:ltä, jotta asiakas ei saa tietää, onko unohtunut tavara toimitettu löytötavaratoimistolle vai onko se mahdollisesti hävinnyt tai varastettu. Jos asiakas saisi jo tiedon, että tavara on toimitettu

löytötavaratoimistolle, hän ei joutuisi käyttämään löytötavaratoimiston kalliita tiedustelupalveluita. Puhelutiedustelu löytötavaratoimistoon maksaa ilmoittajan mukaan virka-aikaan 1,98 EUR/min + pvm, muina aikoina vielä enemmän. Ilmoittajan mukaan löytötavaroiden tiedustelu verkossa maksaa 7 euroa.

Ilmoittaja A soitti löytötavaratoimistoon virka-aikaan, ja puheluun vastannut henkilö kysyi paljon tarkkoja tietoja matkalaukusta sekä sen sisällöstä. Sitten puheluun vastannut kuitenkin ilmoitti, että kuvatun kaltaista matkalaukku ei ollut saapunut heille ainakaan vielä. Hän neuvoi soittamaan myöhemmin uudestaan. Puhelu kesti yli neljä minuuttia, ja tuli näin ollen maksamaan ilmoittajalle noin 8 euroa. Ilmoittajan mukaan asiakaspalvelija kyseli täysin turhia kysymyksiä ja esimerkiksi pyysi ilmoittajaa kuvailemaan vielä tarkemmin yhtä laukun sisällä olevaa tavaraa, vaikka yhtään sen kaltaista laukku ei edes ollut saapunut heille.

Ilmoittaja A teki seuraavaksi verkkotiedustelun (7 euroa), koska arveli sen tulevan halvemmaksi kuin uuden puhelun. Muutaman päivän kuluttua ilmoittaja sai viestin, jossa kerrottiin matkalaukun löytyneen. Lasku oli seuraava:

- löytötavaramaksu on: 15.00 Eur (sis. alv 24 %)
- erityiskäsittelylisä on: 8.70 Eur (sis. alv 24 %)

Ilmoittajalle jäi epäselväksi, mistä tämä erityiskäsittelylisä johtui, mutta ilmoittaja uskoi sen johtuvan siitä, että matkalaukku oli melko iso. Lisäksi, jos ilmoittaja A olisi halunnut laukun postitettavan, ilmoittaja A:n olisi pitänyt maksaa:

- postimaksu: 20.91 Eur (sis. alv 24 %)
- pakkaus- ja lähetyskulut: 19.00 Eur (sis. alv 24 %)

Yhteensä siis 63,61 euroa sekä puhelu- ja verkkotiedustelut n. 15 euroa.

Ilmoittaja A nouti matkalaukun paikan päältä löytötavaratoimistosta, mutta kaiken kaikkiaan laukun saaminen takaisin maksoi noin 38 euroa, mikä on ilmoittaja A:n mielestä kohtuuton hinta ilman

postitusta. Paikan päällä löytötavaratoimistossa ilmoittaja A kysyi, olisiko hänen ollut mahdollista myös käydä paikan päällä laukkuu tiedustelemassa, ja asiakaspalvelija sanoi, että kyllä olisi. Ilmoittaja A:n mukaan löytötavaratoimiston verkkosivuilla ei kuitenkaan missään kohdassa mainita, että tiedustelu on mahdollista tehdä myös paikan päällä, vaan annetaan selvästi ymmärtää, että ainoa tapa saada selville, onko tavara löytynyt, on joko soittaa tai tehdä verkkotiedustelu.

Ilmoittaja A:n ilmoitukseen saapunut selvitys

Löytötavaratoimiston selvityksen 26.4.2021 mukaan VR:n kanssa löytötavaratoimisto on sopinut valtakunnallisesti noutopaikkakohteista, joita on 29 kpl sijoittuen Hangon ja Kolarin välille ympäri Suomen. Löydetyt tavarat laitetaan löytötavaratoimiston löytötavarasäilöön, josta ne noudetaan sovitun rytmien mukaisesti. Nopeimmillaan noudot tehdään joka arkipäivä mm. Helsingissä ja muutamien paikkakuntien osalta ainoastaan pyydettyä. Kuukausittain löytötavaratoimistolla on noin 200 noutoa valtakunnallisesti noutopaikkakunnilta. Löytötavaratoimisto on selvityksen mukaan kehittämässä VR:n kanssa pilottivaiheessa mobiilisovellusta, joka mahdollistaa tavaran tallentamisen rekisteriin heti löytöhetkellä. Löytötavaratoimiston selvityksessä todetaan, että löytötavaratoimisto ei ota kantaa VR:n sisäisiin prosesseihin tai toimintamalleihin. Ilmoittajalta on puhelimessa tiedusteltu mahdollisimman tarkkoja tietoja kadonneesta tavarasta ja selvityksen mukaan kysymykset saattavat vaikuttaa asiakkaasta turhille, mutta niiden tarkoitus on selvittää ja tunnistaa kadonnut tavara.

Selvityksen mukaan ilmoittajan tavara on saapunut löytötavaratoimistolle 29.3.2021, jolloin se on tallennettu löytötavararekisteriin. Ilmoittaja on tiistaina 30.3.2021 jättänyt verkkotiedustelun kadottamastaan löytötavarasta, jolloin kyseinen löytö on yhdistetty ilmoittajan tiedusteluun 31.3.2021 klo. 10:15. Löydöstä on ilmoitettu ilmoittajalle ja hän on noutanut löydetyn matkalaukun toimipisteestä

samana päivänä. Koska ilmoittaja on noutanut tavarán, ei pakkaus- ja lähetyskuluja ole peritty.

Selvityksen mukaan ilmoittajalta peritty erityiskäsittelylisä on vaativan tavarán käsittelylisä, joka perustuu tavarán käsittelyyn käytettyyn, normaalista poikkeavaan aikaan ja säilytykseen. Löytötavaratoimiston näkemyksen mukaan vaativia tavaroita ovat suurikokoisten ja painavien tavaroiden lisäksi esimerkiksi tekniset laitteet, jotka vaativat esimerkiksi lataamista, avaamista, käynnistämistä, SIM-kortin irrottamista ja tulkintaa, puhelinoperaattorin tavoittelua sekä omistajan tavoittelua. Tässä tapauksessa kyse on ollut isosta matkailukusta, jonka käsittely, sisällön kirjaaminen ja säilytys on löytötavaratoimiston näkemyksen mukaan vaatinut poikkeavan paljon työtä ja näin ollen sille on kirjattu erityiskäsittelylisä 8,70 €. Löytötavaratoimiston selvityksen mukaan normaalioloissa käsitellään vuodessa noin 100.000 tavaraa, joista vain kohtuullisen pieni osa edellyttää erityiskäsittelyä.

Aluehallintovirasto tiedusteli löytötavaratoimistolta, miksi sen verkkosivuilla ei ole tietoa siitä, että asiointi löytötavaroita koskevissa asioissa on mahdollista myös paikan päällä. Selvityksen mukaan löytötavaratoimistossa asiointimahdollisuus asiakkailla on aina käytettävissä, joka myös käy ilmi verkkosivujen kohdassa "Palvelumme". Siellä mainitaan, että löytötavaratoimistoon voi ottaa yhteyttä puhelimitse 24/7, postitse, verkossa tai käymällä asiakaspalvelussamme. Lisäksi aluehallintovirasto tiedusteli löytötavaratoimistolta, miksi sen verkkosivuilta ei löydy yrityksen y-tunnusta. Selvityksen mukaan löytötavaratoimiston y-tunnus löytyy verkkosivujen alatunnisteesta, josta se oli verkkosivun päivityksen yhteydessä pudonnut pois. Asia on selvityksen mukaan korjattu heti huhtikuussa 2021, kun asia on huomattu.

Selvityksen mukaan pääkaupunkiseudun ulkopuolella sijaitsevat löytötavaratoimiston toimipisteet toimivat franchising-konseptin

pohjalta, joten tästä syystä verkkosivuilla ei ole erikseen mainittuna kunkin toimipisteen taustalla toimivaa yritystä.

Löytötavaratoimiston toimittamassa selvityksessä liitteenä on toimitettu ote löytötavaratoimistorekisteristä kyseisen löytötavaran osalta.

Ilmoittaja B:n ilmoitus

Ilmoituksen mukaan ilmoittaja B oli hävittänyt korttikotelonsa, joka sisälsi ajokortin, pankkikortin ja etukortin. Ilmoittaja B ilmoitti poliisille ajokorttinsa kadonneen. Ilmoittaja B sai postitse kotiosoitteeseensa löytötavaratoimistolta ilmoituksen, että hänen omaisuuttaan on löytynyt ja mikäli hän maksaa laskun, omaisuus postitetaan. Ilmoittaja B maksoi laskun ja sai sen jälkeen postilta saapumisilmoituksen, jonka mukaan löytötavaratoimisto oli lähettänyt löytötavarat hänelle postiennakolla. Ilmoittaja B:n mukaan löytötavaratoimisto peri siis maksun löytötavarasta kahteen kertaan, vaikka ilmoittajalle lähetetty lasku sisälsi jo kaikki kulut löytötavaran postitukseen liittyen.

Ilmoituksen liitteenä ilmoittaja B on toimittanut kuitenkin maksustaan löytötavaratoimistolle 12.11.2021, postin postiennakollisen saapumisilmoituksen sekä löytötavaratoimiston lähettämän laskun, jonka mukaan ilmoittajalta peritään laskussa seuraavia maksuja:

Löytötavaramaksu on: 2.50 Eur (sis. alv 24 %)

Erytyiskäsittelylisä on: 6,96 Eur (sis. alv 24 %)

Postimaksu: 10.30 Eur (sis. alv 24 %)

Pakkaus- ja lähetyskulut: 9.00 Eur (sis. alv 24 %)

Yhteensä siis 28,76 euroa.

Ilmoittaja B:n ilmoitukseen saapunut selvitys

Löytötavaratoimiston selvityksen 22.12.2021 mukaan löytötavara on löytynyt taksista ja se on toimitettu löytötavaratoimiston Helsingin toimipisteeseen. Löytötavaran saavuttua toimipisteeseen se on tallennettu löytötavarajärjestelmään ja asiakkaan yhteystietoja on lähetetty selvittämään. Yhteystietojen selvittämiseen on käytetty mm.

Digi- ja väestötietojärjestelmän tietokantaa. Kun yhteystiedot on löydetty, on asiakkaalle lähetetty tiedoksi tieto löytyneestä tavarasta. Kun asiakas on maksanut laskun, löytötavara on lähetetty asiakkaalle välittömästi. Asiakas on maksanut postituksesta ja tämän vuoksi tavarat on lähetetty postitse. Koska sisältönä on ollut henkilötietoja sisältäviä asiakirjoja, on löytötavarat toimitettu kirjattuna. Löytötavaratoimisto kiistää selvityksessään, että löytötavarat olisi toimitettu postiennakolla ja kiistää käyttävänsä postiennakkoa mihinkään löytötavaran toimittamiseen. Löytötavaratoimiston näkemyksen mukaan asiakas saa löytötavaransa aina postista veloituksetta, koska palvelu on maksettu jo etukäteen laskulla. Asiakkaalle ei näin ollen ole pitänyt löytötavaratoimiston näkemyksen mukaan pitänyt syntyä mitään lisäkustannuksia ja jos näin on tapahtunut, löytötavaratoimisto hyvittää väärin syntyneet kustannukset.

Löytötavaratoimiston mukaan ilmoittaja B:ltä on veloitettu erityiskäsittelylisä, koska erityiskäsittelylisä on vaativan tavaran käsittelylisä, joka perustuu tavaran käsittelyyn käytettyyn, normaalista poikkeavaan aikaan ja säilytykseen. Vaativia tavaroita ovat suurikokoisten ja painavien tavaroiden lisäksi esimerkiksi tekniset laitteet, jotka vaativat esimerkiksi lataamista, avaamista, käynnistämistä, SIM-kortin irrottamista ja tulkintaa, puhelinoperaattorin sekä omistajan tavoittelua. Tässä tapauksessa asiakkaan yhteystietojen löytämiseen ja asiakkaan tavoittamiseen on kulunut selkeästi normaalia enemmän aikaa, mistä syystä käsittelijä on lisännyt laskulle erityiskäsittelylisää 8 minuuttia.

Löytötavaratoimiston selvityksen mukaan, mikäli asiakas soittaa löytötavaratoimistoon ja reklamoi saamastaan palvelusta, on hän oikeutettu saamaan tästä syntyneet kulut hyvitettyinä itselleen. Asiakas voi myös olla löytötavaratoimistoon yhteydessä joko tulemalla toimistoon paikanpäälle käymään tai laittamalla palautetta verkkosivujen kautta. Nämä onnistuvat täysin maksutta. Näin ei kuitenkaan tässä tapauksessa ole tapahtunut, koska asiakas ole ollut yhteydessä löytötavaratoimistoon.

Löytötavaratoimiston toimittamassa selvityksessä liitteenä on toimitettu ote löytötavaratoimistorekisteristä kyseisen löytötavaran osalta.

Ilmoittaja A:n ja ilmoittaja B:n tapausten oikeudellinen arviointi

Ilmoittaja A:n junaan unohtama matkalaukku sekä ilmoittaja B:n taksiin unohtama korttikotelo kortteineen on ollut löytötavaralain 5 §:ssä tarkoitettu laitoslöytö, josta ei löytötavaralain 10 §:n 2 momentin nojalla saa periä löytöpalkkiota. Löytötavarasta aiheutuneet säilytyskustannukset peritään näin ollen esineen käyvän arvon perusteella, jolloin korvaus on 5 prosenttia esineen käyvästä arvosta, kuitenkin enintään 17 euroa tai mikäli käypä arvo on vaikeasti määritettävissä, korvauksen suuruus määräytyy esineen koon ja muiden kulojen suuruuteen vaikuttavien seikkojen perusteella. Säilytyskustannusten enimmäismäärä on siten 17 euroa.

Ilmoittaja A:lle saapuneen laskun mukaan matkalaukun käyväksi arvoksi on määritetty 300 euroa, jolloin löydöstä peritty löytötavaramaksu on ollut 15,00 euroa sisältäen arvonlisäveron. Lisäksi ilmoittajalta on veloitettu erityiskäsittelylisä 8,70 euroa sisältäen arvonlisäveron.

Ilmoittaja B:lle saapuneen laskun mukaan korttikotelon käyväksi arvoksi on määritetty 22,50 euroa, jolloin löydöstä peritty löytötavaramaksu on ollut 2,50 euroa sisältäen arvonlisäveron. Lisäksi ilmoittajalta on veloitettu erityiskäsittelylisä 6,96 euroa sisältäen arvonlisäveron.

Löytötavaratoimisto kiistää selvityksessään, että löytötavarat olisi toimitettu postiennakolla ja kiistää käyttävänsä postiennakkoa mihinkään löytötavaran toimittamiseen. Löytötavaratoimiston näkemyksen mukaan asiakas saa löytötavaransa aina postista veloituksetta, koska palvelu on maksettu jo etukäteen laskulla. Asiakkaalle ei näin ollen ole pitänyt löytötavaratoimiston näkemyksen mukaan syntyä mitään lisäkustannuksia ja jos näin on tapahtunut, löytötavaratoimisto

hyvittää väärin syntyneet kustannukset. Aluehallintovirasto toteaa, että ilmoittaja B:n ilmoituksen liitteenä on postin saapumisilmoitus, jossa lukee: postiennakko. Maksetaan postiin lähetystä noudettaessa. Postin saapumisilmoituksen perusteella vaikuttaa siltä, että ilmoittaja B on tosiasiaissa saanut löytötavaransa postiin postiennakolla, vaikka ilmoittaja B on maksanut löytötavaratoimiston löytötavarasta lähettämän laskun ja lasku on sisältänyt löytötavaran postituskulut. Näin ollen aluehallintovirasto toteaa, että löytötavaratoimisto ei voi periä postituskuluja kahteen kertaan ensin laskulla laskuttaen ja sitten postittaa löytötavaran postiennakolla. Aluehallintovirasto toteaa, että mikäli asiakas toivoo, että tavara postitetaan hänelle, on löytötavaratoimistolla oikeus veloittaa asiakkaalta postituksesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset. Ylimääräisiä postituskuluja löytötavaratoimisto ei kuitenkaan voi veloittaa, vaan ne tulee palauttaa löytötavaran omistajalle.

Helsingin hallinto-oikeuden 28.06.2016 antaman päätöksen dnro 00566/15/7299 mukaan yleisten säilytyskustannusten löytötavaraasetuksessa säädettyyn enimmäismäärään, joka on viisi prosenttia esineen käyvästä arvosta ja korkeintaan 17 euroa, ei ole lisättävä mahdollista arvonlisäveroa. Asetuksessa säänneltyjen yleisten säilytyskustannusten enimmäismäärien on tarkoitus suojata esineiden omistajia kohtuuttomilta kustannuksilta. Hallinto-oikeus toteaa päätöksessään, että mikäli summiin lisättäisiin arvonlisävero, nostaisi se huomattavasti perittävien kustannusten määrää. Aluehallintovirasto toteaa, että löytötavaratoimisto on toiminut Helsingin hallinto-oikeuden päätöksen vastaisesti, kun se on lisännyt säilytyskustannuksiin arvonlisäveron.

Löytötavaralain 11 §:n toisesta momentista on lain esitöissä pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa sanottu seuraavaa: "Mikäli löytötavara on vaatinut erityistä kuljetusta, hoitoa tai säilytystä, on omistajan korvattava tästä aiheutuneet kustannukset erikseen." Aluehallintoviraston mukaan tällä tarkoitetaan esimerkiksi löytötavaran erittäin suuren painon, koon tai muun vastaavan tekijän vuoksi löytötavaralle

normaalista poikkeavaa käsittelyä ja säilytystä, joka aiheuttaa löytötavaratoimistolle ylimääräisiä kustannuksia. Löytötavaran omistajalta tämän pykälän perusteella perittävä korvaus tulee perustua todellisiin kustannuksiin. Se ei saa siten olla jokaiselta asiakkaalta perittävä vakiokorvaus. Myös Helsingin hallinto-oikeuden päätöksessä 28.06.2016, dnro 00566/15/7299, jonka korkein hallinto-oikeus 9.11.2017 päätöksellään (KHO 9.11.2017/5778) pysytti, on todettu, että erityisten kustannusten perimistä on pidettävä poikkeuksena ja tällaisia kustannuksia ei lähtökohtaisesti voi periä kaikista löytötavaroista. KHO:n ratkaisusta (9.11.2017/5778) ilmenee, että löytötavalarain 11 §:ssä tarkoitettuja erityisistä kuljetuksesta, arvioinnista, hoidosta ja säilytyksestä aiheutuneita kustannuksia voidaan periä vain, jos juuri kyseisen löytötavaran osalta voidaan osoittaa erityisiä kustannuksia aiheutuneen.

Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan matkalaukun varastointi ei vaadi löytötavaratoimistolta normaalista poikkeavaa käsittelyä, joka aiheuttaisi löytötavaratoimistolle ylimääräisiä kustannuksia. Matkalaukku ei esineenä ole kooltaan niin suuri tai painava, että sen varastointi ei vaatisi löytötavaratoimistolta erityistä käsittelyä, vaan käsittelyksi riittää normaali ja huolellinen varastointi, jota löytötavalarain 7 § edellyttää. Myöskään korttikotelon varastointi ei vaadi löytötavaratoimistolta normaalista poikkeavaa käsittelyä, vaan käsittelyksi riittää normaali ja huolellinen varastointi, jota löytötavalarain 7 § edellyttää. Se, että asiakkaan yhteystietojen löytämiseen ja asiakkaan tavoittamiseen on kulunut aikaa, ei aluehallintoviraston näkemyksen mukaan ole peruste periä korttikotelon säilyttämisestä ja varastoinnista erityiskäsittelymaksua.

Löytötavara-asetuksen 8 §:n toisen momentin mukaan ”mikäli esineen käypä arvo on vaikeasti määriteltävissä, korvaus yleisistä säilytyskustannuksista määritellään huomioon ottaen esineen koko ja muut suuruuteen vaikuttavat seikat. Jos yleiset säilytyskustannukset ovat pienemmät kuin 4 euroa, voidaan ne jättää perimättä.”

Aluehallintovirasto toteaa, että mikäli löytötavaratoimisto perii korvauksen käyvän arvon mukaan, ei säännöksessä tarkoitettun viiden prosentin lisäksi korvaukseen saa lisätä muita kuluja. Viisi prosenttia käyvästä arvosta sisältää korvauksen löytötavaratoimistolle aiheutuneista henkilöstö- ja muista kuluista.

Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan määrittelemällä tarkasti löytötavaran säilyttämisestä aiheutuneiden kulujen korvaus, on oikeusministeriö lainsäätäjän tahtoa noudattaen halunnut rajoittaa löytötavarasta sen omistajalta perittäviä korvauksia. Tämän takia ei voida tulkita, että löytötavaratoimistolla olisi oikeus periä löytötavaralain 11 §:ssä mainittujen lisäksi muita kustannuksia lukuun ottamatta asetuksen 8 §:n 2 momentissa mainittuja tapauksia, joita on pidettävä poikkeuksellisina suhteessa 1 momenttiin.

Myös Helsingin hallinto-oikeuden päätöksessä 28.06.2016 dnro 16/0779/3, jonka korkein hallinto-oikeus 9.11.2017 päätöksellään (KHO 9.11.2017/5778) pysytti, on todettu, että löytötavaralain ja -asetuksen säännöksiä löytötavaran omistajilta perittävistä kustannuksista on pidettävä tyhjentävinä. Siten säännöksissä mainitsemattomien maksujen, kuten ilmoitusmaksu, periminen on katsottava säännösten vastaiseksi.

Löytötavaralaissa ja -asetuksessa olevan korvausten määrän sääntelyn johdosta, eivät omistajien löytötavaroista maksamat korvaukset riipu lähtökohtaisesti löytötavaratoimistosta eikä kadotettujen tavaroiden löytöpaikasta. Löytötavaroiden omistajat ovat tasa-arvoisessa asemassa keskenään löytötavaroista maksamiensa korvausten osalta. Löytötavaran omistaja ei voi valita löytötavaratoimistoa, josta hän tavaransa lunastaa.

Löytötavaralaissa oleva korvausten määrän sääntely menettäisi merkityksensä, jos muita kuin laissa ja asetuksessa määriteltyjä korvauksia voisi periä asiakkaalta.

Löytötavaralain 22 §:n mukaan löytötavaratoimistoon toimitettu poliisin tai Maahanmuuttoviraston myöntämä henkilö- tai lupatodistus taikka omaisuus, jonka hankkiminen tai hallussapito on kiellettyä tai vaatii viranomaisen luvan, on toimitettava välittömästi poliisille.

Ilmoittaja B:n korttikotelo on sisältänyt poliisin myöntämän ajokortin. Löytötavaratoimisto on toiminut vastoin löytötavaralain 22 §:ää, kun se ei ole välittömästi toimittanut ilmoittaja B:n ajokorttia poliisille.

Ilmoittaja C:n ilmoitus

Ilmoituksen mukaan ilmoittaja C:n lapsen puhelin on jäänyt VR:n junaan 29.12.2021. Ilmoittajalla on omassa puhelimessaan sovellus, jonka avulla ilmoittaja näki lapsensa puhelimen paikantuvan Ouluun VR:n rakennukseen. Ilmoittaja C näki VR:n verkkosivuilta, että Suomen Löytötavarapalvelu Oy vastaa löytötavaroista. Ilmoittaja C otti yhteyttä löytötavaratoimiston asiakaspalveluun, josta ilmoitettiin, että näistä löytötavaroista löytötavaratoimistolla ei ole vielä tietoa ja kehoitettiin soittamaan klo 10 jälkeen uudelleen. Ilmoittaja C soitti uudelleen klo 10 jälkeen löytötavaratoimiston numeroon, jolloin hänelle kerrottiin, että hänen tulee odottaa löytötavaratoimiston yhteydenottoa tai tiedustella löytötavaratoimiston palvelunumerosta asian etenemistä. Myös VR:n asiakaspalvelusta vastattiin, että löytötavarat voi noutaa löytötavaratoimistosta. Ilmoittaja C katsoo, että on kohtuutonta, että löytötavarat siirtymistä joutuu odottamaan useita viikkoja. Ilmoittaja C on soittanut löytötavaratoimiston puhelinpalveluun useita puheluita yli 10 euron edestä, eikä ole saanut vastausta siihen, milloin puhelin tulee löytötavaratoimiston haltuun. Ilmoittaja C katsoo, että löytötavaratoimiston toiminta ei edesauta asiakkaiden tavaroiden löytymistä.

Ilmoittaja C:n ilmoitukseen saapunut selvitys

Löytötavaratoimiston selvityksen 27.1.2022 mukaan löytötavaratoimisto noutaa löytötavarat kunkin toimijan kanssa erikseen sovitun rytmin mukaisesti tai toimija toimittaa löytötavarat löytötavaratoimistolle suoraan. Nopeimmillaan noudot tehdään joka arkipäivä, kun

taas joiltakin toimijoilta löytötavarat noudetaan ainoastaan erikseen pyydettäessä. Löytötavaratoimisto kertoo selvityksessään kehittävänsä toimintamalleja kaiken aikaa. VR:ltä löytötavarat noudetaan eri paikkakunnilta eri rytmin mukaisesti. Esimerkiksi Helsingissä noutoja on joka arkipäivä, eli 5 kertaa viikossa, Tampereelta 3 kertaa viikossa ja Riihimäeltä 2 kertaa viikossa. Vakionoutoja tehdään löytötavaratoimiston selvityksen mukaan viikoittain 14 paikkakunnalta, jonka lisäksi on 12 paikkakuntaa, joista tavaraa noudetaan erikseen pyydettäessä. Yhteensä noutotapahtumia on viikoittain noin 55 kpl ympäri Suomen.

Löytötavaratoimiston selvityksen mukaan ilmoittaja C:n löytötavara on saapunut löytötavaratoimiston Helsingin toimipisteeseen 20.1.2022. Löytötavarasta on ilmoitettu välittömästi asiakkaalle ja sovittu nouto/toimitustavasta. Löytötavara on löytynyt junasta ja VR:n Oulun kautta se on toimitettu löytötavaratoimistolle Helsinkiin, kuten kaikki VR:n löytötavarat. Löytötavaratoimistolla ei ole tietoa, missä löytötavara on ollut katoamisen ja löytymisen välisen ajan, mutta se kertoo selvittävänsä asiaa VR:n kanssa. Löytötavaratoimiston selvityksen mukaan heidän oma asiakaspalvelunsa tietää ja on kertonut asiakkaalle, että löytötavaratoimisto noutaa VR:n Oulun toimipisteestä kaikki tavarat kolmesti viikossa. Kun löytötavara saapuu, se kirjataan löytötavararekisteriin. Mikäli on selvitettävissä, kenen löytötavara on kyseessä, otetaan henkilöön yhteyttä ja informoidaan löydöstä. Löytötavaratoimiston selvityksen mukaan löytötavaratoimisto on luovuttanut ilmoittaja C:n löytötavaran ilmoittaja C:lle täysin veloitusetta, koska asiakkaan tavaran saapuminen on kestänyt niin kauan. Löytötavaratoimiston mukaan normaalissa tapauksessa asiakkaalta olisi peritty tuotteen käypään arvoon perustuva löytötavaramaksu sekä mahdolliset postituskulut, mikäli asiakas olisi halunnut tavaran postitettuna.

Ilmoittaja C:n tapauksen oikeudellinen arviointi

Löytötavaratoimisto on selvityksensä mukaan toimittanut löytötavaran ilmoittaja C:lle veloitusetta. Se, että ilmoittaja C ei joutunut

maksamaan löytötavaratoimistolle säilytyspalkkioita, johtuu aluehallintoviraston näkemyksen mukaan ainoastaan siitä, että ilmoittaja C oli tehnyt asiasta ilmoituksen aluehallintovirastolle ja aluehallintovirasto oli lähettänyt asiassa löytötavaratoimistolle selvityspyynnön ennen kuin löytötavara toimitettiin ilmoittaja C:lle.

Ilmoittaja C:n ilmoituksesta käy edellä kuvatulla tavalla ilmi, että ilmoittaja C on joutunut useaan otteeseen soittamaan löytötavaratoimiston maksulliseen palvelunumeroon, eikä hän ole saanut vastausta siihen, milloin hänen löytötavaransa saapuu löytötavaratoimistoon. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan ilmoittaja C:n ilmoituksesta sekä muista vireille tulleista löytötavaratoimistoa koskevista ilmoituksista käy ilmi, että löytötavaratoimisto yrittää saada kunkin ilmoittajan soittamaan mahdollisimman monta kertaa maksulliseen palvelunumeroonsa lisäten näin asiakkaille aiheutuvia kustannuksia. Aluehallintovirasto toteaa, että löytötavaratoimiston toimintaa ei tältä osin voida pitää kuluttajan oikeusturvaa edistävänä, eikä löytötavaratoimiston toiminta maksullisen palvelunumeron osalta ole löytötavaralain – ja asetuksen tavoitteiden mukaista. Löytötavaralain ja asetuksessa on säännelty yleisten säilytyskustannusten enimmäismäärät ja näiden määrien on tarkoitus suojata esineiden omistajia kohtuuttomilta kustannuksilta. Aluehallintovirasto toteaa, että perimällä merkittäviä puhelinkuluja ja antamalla asiakkaille epämääräisiä vastauksia heidän löytötavaroitansa koskeviin tiedusteluihin maksullisessa puhelinpalvelussa, löytötavaratoimisto toimii löytötavaralain ja asetuksen tarkoituksen vastaisesti lisäten tosiasiallisesti asiakkaiden kustannuksia. Aluehallintovirasto toteaa, kuten Helsingin hallinto-oikeuden päätöksessä 28.06.2016 dnro 16/0779/3 on todettu, että tällainen löytötavaratoimiston toiminta ei suojaa löytötavaroiden omistajia kohtuuttomilta kustannuksilta vaan lisää niitä. Tätä voidaan aluehallintoviraston näkemyksen mukaan pitää erityisen moitittavana.

Löytötavaran käyvän arvon määrittäminen

Ilmoittaja A:lle saapuneen laskun mukaan matkalaukun käyväksi arvoksi on määriteltä 300 euroa, jolloin löydöstä peritty löytötavaramaksu on ollut 15,00 euroa sisältäen arvonlisäveron.

Ilmoittaja B:lle saapuneen laskun mukaan korttikotelon käyväksi arvoksi on määriteltä 22,50 euroa, jolloin löydöstä peritty löytötavaramaksu on ollut 2,50 euroa sisältäen arvonlisäveron.

Löytötavaralain hallituksen esityksen (HE 29/1988 vp, s. 12) mukaan löytötavaran raha-arvona tarkoitetaan esineen käypää arvoa. Arvoa määriteltäessä otetaan huomioon esineen kulumisesta aiheutunut arvon alentuminen.

Aluehallintovirasto toteaa, että löytötavaratoimisto ei ole löytötavaran käypää arvoa määrittäessään ottanut huomioon esineen kulumisesta aiheutunutta arvon alentumista. Aluehallintovirasto toteaa, että löytötavaratoimisto ei ole selvityksessään esittänyt uskottavaa selvitystä siitä, että käytetyn matkalaukun käypä arvo voisi olla 300 euroa tai käytetyn korttikotelon arvo 22,50 euroa.

Aluehallintovirasto toteaa näin ollen, että löytötavaratoimisto on käypää arvoa määrittäessään toiminut löytötavaralain ja asetuksen vastaisesti, kun se ei ole ottanut löytötavaran käypää arvoa määrittäessään ottanut huomioon esineen kulumisesta aiheutunutta arvon alentumista.

Aluehallintoviraston tekemät havainnot löytötavaratoimiston verkkosivuilta ja laskuista

Aluehallintovirasto on kunkin valvonta-asian yhteydessä tiedustellut löytötavaratoimistolta selvitys- ja selityspyynnössä, miksi löytötavaratoimiston verkkosivuilla ja laskussa ei ole mainittu yrityksen y-tunnusta ja kunkin löytötavaratoimiston toimipisteen osalta sitä, mikä yritys löytötavaratoimintaa kyseisessä toimipaikassa harjoittaa.

Löytötavaratoimisto on vastannut selvityksessään 26.4.2021, että Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n y—tunnus löytyy verkkosivujen alatunnisteesta, josta se oli verkkosivun päivityksen yhteydessä pudonnut pois. Asia tosin on jo korjattu heti pääsiäisen 2021 jälkeen, kun asia on huomattu. Löytötavaratoimiston mukaan pääkaupunkiseudun ulkopuolella sijaitsevat toimipisteet toimivat franchising konseptin pohjalta, joten tästä syystä verkkosivuilla ei ole erikseen mainittuna kunkin toimipisteen taustalla toimivaa yritystä. Selvityksessään 22.12.2021 löytötavaratoimisto toteaa, että laskulta y-tunnus on päässyt putoamaan pois ja asia on korjattu järjestelmän toimittajan toimesta siten, että y-tunnus jatkossa ilmenee laskuista.

Lain palveluiden tarjoamisesta (1166/2009) 7 §:n mukaisesti palveluntarjoajalla on yleinen tiedonantovelvollisuus ja palveluntarjoajan tulee antaa palvelun vastaanottajan saataville muun muassa seuraavat tiedot: 1) palveluntarjoajan nimi ja oikeudellinen muoto; 2) palveluntarjoajan osoite, sähköpostiosoite ja muut yhteystiedot, joiden avulla palvelun vastaanottajat voivat osoittaa valituksensa palveluntarjoajalle ja josta he voivat pyytää palvelua koskevia tietoja; 3) mihin kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin palveluntarjoaja on mahdollisesti merkitty sekä palveluntarjoajan yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunnistenumero kyseisessä rekisterissä; 4) toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot, jos toiminta edellyttää lupaa; 5) palveluntarjoajan mahdollisesti käyttämät vakiosopimusehdot; 6) palveluntarjoajan mahdollisesti käyttämä sopimusehto toimivaltaisesta tuomioistuimesta ja sovellettavasta lainsäädännöstä; 7) palvelun hinta, jos palveluntarjoaja on määritellyt hinnan ennakolta; 8) palvelun keskeinen sisältö, jos se ei käy ilmi asiayhteydestä; 9) mahdollinen vastuuvakuutus tai vakuus ja sen maantieteellistä kattavuutta koskevat tiedot sekä vakuutuksen tai vakuuden antajan yhteystiedot. Lain palveluiden tarjoamisesta 4 luvun 19 §:n mukaan lain 7–10 §:n noudattamista palveluntarjoajan ja kuluttajan välisessä suhteessa valvoo kuluttaja-asiamies.

Aluehallintovirasto neuvoo hallintolain 8 §:n perusteella löytötavara-toimistoa, että lain palveluiden tarjoamisesta 7 §:n mukaisesti löytötavaratoimistolla on yleinen tiedonantovelvollisuus ja sen tulee verkkosivuillaan antaa palvelun vastaanottajan saataville tieto edellä mainituista 7 §:n mukaisista tiedoista myös franchising-konseptin pohjalta toimivista yrityksistään eri toimipaikoissa. Aluehallintovirasto toteaa, että edellä mainittujen tietojen antaminen edistää kuluttajan oikeusturvan toteutumista varsinkin, kun kyse on lailla säännellystä ja valvotusta toiminnasta.

Johtopäätös

Löytötavaratoimisto on toiminut löytötavaralain ja asetuksen sekä oikeuskäytännön vastaisesti säilytuskustannuksien perimisen osalta seuraavasti:

- löytötavaratoimisto on toiminut Helsingin hallinto-oikeuden päätöksen 28.06.2016, dnro 16/0779/3 vastaisesti, kun se on lisännyt säilytuskustannuksiin arvonlisäveron
- löytötavaratoimisto on toiminut löytötavaralain 11 §:n ja löytötavara-asetuksen 8 §:n vastaisesti, kun se on säännöksessä tarkoitettuna viiden prosentin lisäksi perinyt korvauksena erityiskäsittelylisän
- löytötavaratoimisto on löytötavaran käypää arvoa määrittäessään toiminut löytötavaralain ja asetuksen vastaisesti, kun se ei ole ottanut käypää arvoa määrittäessään ottanut huomioon esineen kulumisesta aiheutunutta arvon alentumista

Lisäksi löytötavaratoimisto on toiminut vastoin löytötavaralain 22 §:ää, kun se ei ole välittömästi toimittanut ilmoittaja B:n ajokorttia poliisille

Aluehallintovirasto toteaa, että Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n vastaava hoitaja Jukka Ylirautia on siten laiminlyönyt löytötavaralain 21 §:n mukaisen velvollisuutensa huolehtia siitä, että löytötavaratoimistoa pidetään lainmukaisesti.

Aluehallintovirasto on aiemmin päätöksissään dnro LSSAVI/9225/2018, LSSAVI/8139/2019 sekä LSSAVI/12061/2019 kiinnittänyt Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n huomiota säilytyskustannusten lainmukaisuuteen. Aluehallintovirasto on päätöksessään dnro LSSAVI/489/2017 kehottanut löytötavaratoimistoa vastaisuudessa noudattamaan löytötavaralain 11 §:ää omistajalle osoitetuissa säilytyskustannusten korvausvaatimuksissa. Aluehallintovirasto on päätöksessään LSSAVI/12061/2019 todennut, että mikäli löytötavaratoimisto tai sen vastaava hoitaja vastaisuudessa laiminlyö löytötavaralasta tai -asetuksesta johtuvan velvollisuuden, tulee aluehallintovirasto harkitsemaan löytötavaralain 25 a §:n mukaisia pakkokeinoja toiminnan lainmukaisuuden turvaamiseksi.

Aluehallintovirasto on edellä mainituilla päätöksillä ohjeistanut ja kehottanut löytötavaratoimistoa asianmukaiseen toimintaan.

Tämän päätöksen laiminlyönnit ovat aluehallintoviraston näkemyksen mukaan olleet vakavia, toistuvia ja ne ovat suurelta osin koskeneet seikkoja, joiden voidaan katsoa olevan löytötavaratoimistotoiminnan perusasioita, joiden osaaminen kuuluu löytötavaratoimiston ja sen vastaavan hoitajan ammattitaitoon.

Aluehallintovirasto toteaa, että sen aiemmin antamista päätöksistä huolimatta pysyvää muutosta löytötavaratoimiston toimintaan ei ole saatu aikaan.

Seuraamuksen ankaruutta arvioidessaan aluehallintovirasto on ottanut huomioon hallintolain 6 §:n, jonka mukaan viranomaisen toimien on oltava oikeassa suhteessa tavoiteltavaan päämäärään nähden. Hallintolain 6 §:ää koskevan hallituksen esityksen (HE 72/2002) yksityiskohtaisten perustelujen mukaan suhteellisuusperiaate edellyttää käytännössä, että viranomaisen mitoittaa toimintansa alimmalle sellaiselle tasolle, jolla saadaan aikaan tarvittava vaikutus.

Löytötavaratoimiston toiminnassa on toistuvasti havaittu vakavia puutteita, joiden johdosta aluehallintovirasto ei nyt voi päätyä muuhun ratkaisuun kuin löytötavaratoimiston toiminnan määräaikaiseen kieltämiseen.

Aluehallintovirasto kieltää Suomen Löytötavarapalvelu Oy:n toiminnan yhden (1) kuukauden määräajaksi.

Määräaikainen toimintakielto alkaa 60 päivän kuluttua päätöksen tiedoksisaannista ja päättyy toimintakiellon aloituspäivästä 30 vuorokauden kuluttua. Löytötavaratoimiston tulee järjestää toimintansa siten, että kuluttajille ei aiheudu määräaikaisesta toimintakiellosta tarpeetonta haittaa.

Määräaikaisen toimintakiellon sisällön laajuus on määritelty tarkemmin päätös-kohdassa edellä mainitusti.

Seuraamusharkinnassa ei ole otettu huomioon palveluiden tarjoamisesta annettua lakia ja tästä annettua aluehallintoviraston neuvoa.

Aluehallintovirasto seuraa jatkossakin löytötavaratoimiston menetteilyä ja puuttuu siihen tarvittaessa löytötavaralain 25 §:n nojalla.

Sovelletut oikeusohjeet

Löytötavaralaki (778/1988) 5 §, 7 §, 11 §, 22 §, 25 §, 25 a §

Löytötavara-asetus (1079/1988) 2 §, 8 §

Laki palveluiden tarjoamisesta (1166/2009) 7 §

Hallintolaki (434/2003) 6 §, 8 § ja 25 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Lisätietoja

Lisätietoja antaa tarvittaessa lakimies Heidi Turpela puh. 0295 018 624.

Yksikön päällikkö, lakimies Kristian Dahl

Lakimies Heidi Turpela

Jakelu

Päätös

Suomen Löytötavarapalvelu Oy
Mäkelänkatu 56
00510 Helsinki
jukka.ylirautia@found.fi

Maksuton

Jäljennös

Ilmoittajat

Maksuton

Tämä asiakirja LSSAVI/5349/2021 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LSSAVI/5349/2021 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Turpela Heidi 25.02.2022 10:38

Ratkaisija Dahl Kristian 25.02.2022 10:46